

КАЗАКОВ Олексій Олексійович (25. 11. 1932, м. Рикове, нині Єнакієве Донец. обл. — 03. 04. 2000, м. Карлові Вари, Чехія, похов. у Донецьку) — фахівець у

галузі металургії. Доктор технічних наук (1988), професор (1991). Закін. Сталін. індустр. інститут (нині Донецьк, 1955). Працював на виробництві. 1958–2000 — у Донец. НДІ чорної металургії: 1970–79 та 1981–2000 — зав. лаб. конвертер. виробництва, 1979–81 — завідувач відділу металургії сталі; 1992–2000 за сумісництвом — проф. Донец. тех. університету. Наукові дослідження: розроблення теорії конвертер. плавки, пром. енергозберігаючих технологій зі зменшеними витратами чавуну, пром. способів безперерв. вимірювання активності кисню в сталі.

Основні праці

Технический прогресс в сталеплавильном производстве. Д., 1962 (співавтор); Неоднородность состава металла и шлака по длине ванны большегрузных мартеновских печей // Изв. вузов. Черная металлургия. 1966. № 3 (співавтор); Кислород в жидкой стали. Москва, 1972; Непрерывные сталеплавильные процессы. Москва, 1977.

В. В. Бояренко

Бібліографічний опис:

Казаков Олексій Олексійович / В. В. Бояренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12148>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).